

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1935 vedtaget konvention om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig og om udarbejdelse af forslag om lovfæstet 44 timers arbejdsuge.

Den kommunistiske gruppe fremsatte i forrige samling et ligelydende forslag, men opnåede ikke at få det vedtaget. Da arbejdstidsspørgsmålet stadig er lige brændende og et initiativ fra lovgivningsmagts side kan tjene til at fremme og lette løsningen heraf, fremsættes forslaget på ny.

Forslaget går dels ud på, at folketinget giver sit samtykke til, at Danmark ratificerer konventionen om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig, og dels, at det opfordrer regeringen til i tilslutning hertil at lade udarbejde og fremsætte forslag om lovmæssig indførelse af 44 timers arbejdsuge som overgang til gennemførelse af 40 timers arbejdsugen.

Det oprindelige forslag, der fremsattes den 21. marts d. å., var ledsaget af omfattende bemærkninger, og konventionen var — som det også nu er tilfældet — i dansk oversættelse. I overensstemmelse med sædvane ved genfremsættelser er bemærkningerne ikke genoptrykt, og der henvises derfor til det tidligere forslags bemærkninger.

Idet jeg også henviser til mine udtalelser ved forslagets fremsættelse den 21. marts på spalte 3317 i Folketingstidende for 1956-57, skal jeg indskrænke mig til nogle korte bemærkninger.

Baggrunden for vort forslags fremsættelse var den stigende nødvendighed af en arbejdstidsforkortelse, der såvel er begrundet i massearbejdsløsheden som den tekniske udviklings øgede krav til arbejderne. Produktivitetsforøgelsen har for længst gjort arbejdstidsnedsættelsen moralsk berettiget og økonomisk mulig.

Som det fremgår af forslagets titel, er den internationale arbejdskonference allerede i 1935, ved vedtagelsen af konventionen om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig uden forringelse af arbejder-

nes levestandard, principielt gået ind for en omfattende arbejdstidsforkortelse. Uanset at det har trukket ud i årevis med at få den fornødne tilslutning til konventionen, så den kunne komme til at fungere, så er der dog nået store resultater i bestræbelserne på at få 40 timers arbejdsugen gennemført. I en række lande er arbejdstiden først og fremmest i industrien mindre end 48 timer ugentlig, mange steder er den nede på 45, 44, ja, endog 40 timer ugentlig.

Også i vort land er arbejdstidsforkortelsen ved at vinde indpas. Den er imidlertid begrænset til enkelte virksomheder og visse krævende arbejdsområder og derfor langt fra tilfredsstillende. Kravene om en almindelig nedsættelse af arbejdstiden er stedse tiltagende og antager nu et sådant omfang, at en løsning på bred front trænger sig på og ikke lader sig udskyde i en uvis fremtid.

Arbejdstidsspørgsmålet er en vigtig sag, der ikke alene angår arbejderne, men til lige samfundet. Som det offentlige tidligere har grebet ind for at fremme en løsning af sociale spørgsmål — for eksempel feriensagen — således bør det også gøre det her, hvor en sag har udviklet sig, så en løsning må og skal til.

Folketinget kan her ved at ratificere omtalte konvention og ved at lovgive om arbejdstiden fremme og lette løsningen af arbejdstidsspørgsmålet.

Foranstaltninger fra folketingets side i denne sag netop nu vil desuden tjene til at lette de forestående overenskomstforhandlinger. Opmærksomheden henledes på, at Dansk Arbejdsmands Forbunds kongres i september måned 1956 udtalte sig for 40 timers arbejdsuge og for, at den skulle sikres ved lov. Ved at lovgive på dette område i overensstemmelse med de af arbejderne fremførte krav imødekommer man ikke alene de 245 000 arbejdsmænds, men hele arbejderklassens ønsker.

Jeg anbefaler forslaget til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 4 medlemmer til overfredningsnævnet.

(Jfr. tidenden sp. 24).